

Cseh Katalin

DOSSZIÉ

Lássuk az iratait:
kérvény motivációs levél
szakmai önéletrajz
születési anyakönyvi kivonat
személyi igazolvány
tanulmányi oklevelek
törzskönyvi kivonat
igazolás a munkahelyi régiségről
„Azt a szép, régi asszonyt szeretném látni ismét,
akiben elzárkózott a tünde, lány kedvesség...”
„valaki jár a fák hegyén
ki gyűjtja s oltja csillagod...”
mik ezek kérem mit keresnek az iratai közt
nem tanították meg önnek annak idején
az iskolában hogy hivatalos szövegeket
nem keverünk szépirodalmi szövegekkel
hallatlan felháborító vérlázító
ne mosolyogjon a mosoly mindig
zavaró tényező a hivatalos helyeken
ne bámuljon olyan bambán
mint egy ártatlan kisgyerek
most távozhat nincs szükségünk többé önre
esetleg csak a fénymásolt változatára
nem nem színes jó lesz a fekete-fehér is
várjon csak valami hiányzik
a halotti anyakönyvi kivonata
hogya azt majd valaki más hozza be
ön helyett rendben megértettem
menjen már tűnjön el a szemem elől
járhat a fák hegyén a szép régi asszonyát keresve...
jöhet a következő kérem a dossziéját

FOLYAMAT

Amikor ugyanazon az
útvonalon mész
ugyanazzal a busszal
ugyanarra a székre ülsz
ugyanabban az épületben
ugyanabból az ablakból
bámulod ugyanazokat a fákat
amint ugyanaz a szél
tangózik sejtelmesen
ugyanazzal a vággyal
ugyanazok az emberek
keresik a helyüket melletted
illetve veled szemben
ugyanazok a gyermekek
félíg-meddig felnőtt-testben
ugyanaz a csönd
csöndbe göngyölt zsvaj
ugyanaz a folyosó
ugyanaz a félhomály...
aztán hirtelen elszakad a film
mint a valamikori mozikban
felkapcsolják a villanyt
és ott találsz magad
egy idegen teremben
idegen széken
idegen zszibongásban...
a film tovább pereg
de te már nem nézed
lehunyod a szemed
lesz ami lesz vigyen az ár
hűtlenül tovalüktet
szíved a szakadár

HATÁR

Ott felejttem magam a régi házban tudod
ahol almafák voltak a kertben szőlőlugas
meg sóvár rebarbarák...
a konyhában cseppmintás gézfüggöny
a kamrában egerek násza
ott vagyok most is valahol a volt és nincs
között ülök a hokedlin bennem a várás szobra
a nap az égen a hold is meg az összes csillag
egyszerre van nappal és éjszaka
különös érzés otthonosan idegen
lepkék artistamutatványa a lámpafényben...
valaki mezítlábal a kertben jaj be gyöngyen jár...

KESERVES

Szerettelek, mindhiába,
bujdokolok a világba'.

Fekete bú, fehér bánat
szívemen víg táncot járnak.

Víg a táncuk, víg a nóta,
nem lankadnak kakasszóra.

Járják nappal, ropják éjjel,
csizmaszáruk telik vérrel.

Vérrel telik, járják mégis,
húzzad primás, csak azért is!

SUTTOGÓ

Bármerre nézek:
kihajló ágak,
nyoma sincs már
fészekaljának...

Fészekaljának
csupán a csöndje:
sóhaj a partja,
hiány az öble...

Madarak
(vegyes technika, 40 x 60 cm)